

Za razliku od zemalja koje njeguju svoju jezičnu kulturu, u nas se još nitko nije dosjetio da bi za početak učenja o glasovima č i ć učenici u svakoj učionici trebali imati bar jedan primjerak Hrvatskoga pravopisa (za škole samo onoga što ga je službeno odobrilo Ministarstvo obrazovanja). Kad bi ga imali u svojim rukama, učenicima bi susret s riječima koje u sebi imaju č i ć bio svakako manje bolan nego što je to sada. Učenicima se sada već u trećem razredu u školskim bilježnicama crvene riječi u kojima su pogrešno napisali č i ć, pa pogledajmo na sljedećem primjeru kako č i ć mijenjaju značenje riječima.

spavačica / spavaćica

PITAMO Promotrimo ovu rečenicu:

Više volim piđžamu nego *spavaćicu*.

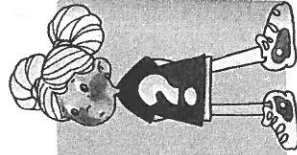
ODGOVARAMO Rečenica pravilno glasi:

Više volim piđžamu nego *spavačicu*.

U prvoj rečenici, kad je napisana sa **č**, *spavačica* znači žensku osobu koja spava, a ne odjevni predmet, *spavaćicu*, pa pisanjem **č** namjesto **ć** u spomenutu primjeru ispadamo smiješni.

Glas **č** dolazi u riječima kojima postanak nije vidljiv:

čaj, mačka, čudo, grč, mačak, naranča, čedo, čaplja, čipka...

Glas **č** nalazi se i u sljedećim imeničnim i pridjevnim sufixima:

-ač, -ačica	vršitelj radnje, predmet	berač, beračica, zatvarač
-čica	umanjenje nekih imenica	slamčica, biljčica
-ič	vršitelj radnje	branič, gonič, vodič
-ača, -jača	imenice ž. r.	savijača, lozovača
-ičar	imenice m. r.	keramičar, tragičar
-čina	uvećanice	muškarčina, seljačina.

Glasovi **č** i **ć** mogu biti posljedica još jedne glasovne promjene: jotacije

nicati > ničem, jak > jači, kratak > kraći

Jotacija je stapanje nepalatala s glasom **j** u palatal: *nicati > ničem > ničem*

Kad to znamo, pisanje imenica muškog roda, npr. *junak* u vokativu, ne bi trebalo biti nikakav problem. Uz to, u Pravopisnom rječniku Babić-

